

Augustiniánská
farnost

Embajada
de la República Argentina
en la República Checa

Embajada de España
Praga

San José del Boquerón
Santiago del Estero

Občanské sdružení
Boquerón

Program koncertu 20. 10. 2003 v 19:00 v kostele u sv. Tomáše

Domenico Zipoli:

3 skladby pro varhanní positiv

1. Verso I.-IV. + Canzona in D

2. All Elevazione

3. Al Post Communio

Domenico Zipoli: Trio pro tři hlasy (zobcové flétny)

G.P. Telemann: Triová sonáta a-moll (pro flétnu, housle a basso continuo)

B. M. Černohorský: Laudetur Jesus Christus (moteto)

Domenico Zipoli: Te Deum

Účinkují:

Jan Kalfus - varhany

Mario Messany - zobcová flétna

Pavel Kudelásek - housle

Petr Houdek - cello

Michaela Drgová - zobcová flétna

Pavel Verner - zobcová flétna

Svatotomášský sbor řídí Pavel Verner

Domenico Zipoli

Domenico Zipoli se narodil v italském Pratu v roce 1688. V roce 1715 se stal varhaníkem v jezuitském kostele v Římě a o rok později vydal svou nejnámější sbírku varhanních skladeb *Sonate d'intavolatura*. Ve věku 26 let Zipoli vstoupil do jezuitského řádu. O rok později vyplul spolu s dalšími 53 budoucími jezuitskými misionáři do Buenos Aires. Jeho cesta dále vedla do Córdoba (v dnešní Argentině), kde se věnoval studiu teologie a filosofie. Zipoli zemřel na tuberkulózu v roce 1726, pouze o pár měsíců dříve, než měl vstoupit do kněžského stavu.

V tvorbě skladatele Zipoliho se vymezují dvě etapy: „evropská“ a „americká“. Druhou z nich charakterizuje snaha evropského barokního skladatele přiblížit svou hudbu vkusu amerických posluchačů a interpretů. Zipoli skládal většinu svých děl zvláště pro indiány jezuitských misí, kteří se projeví jako výteční interpreti barokní hudby. Zipoli neslevil na technické složitosti svých skladeb. Kládl důraz na jednoduchost a přirozenost hudební

rétoriky a zřekl se evropské složitosti, která je tak vzdálená podstatě bytí indiánů. Sláva Zipoliho hudby přetrvala i po vyhnání jezuitů z Latinské Ameriky v roce 1767. Obyvatelé oblasti Chiquitos pokračovali v přepisování Zipoliho partitur až do počátku 20. století. V současné době se Zipoliho skladby nadále hrají ve staré jezuitské misii San Ignacio de Moxos v Bolívii.

Zipoliho hudba symbolizuje stavební kámen mostu spojujícího dvě odlišné kultury. Přes tento most se do Latinské Ameriky dostalo to nejlepší z evropské kultury. Místní obyvatelé přijali evropské umění a myšlení za své, přizpůsobili si jej a učinili z něj umění „americké“, „indiánské“. Také dnes Zipoli a jeho hudba vztýčí most. Vrátili se do Evropy, aby nás obohatili a umožnili, aby naše solidarita dosáhla druhého břehu oceánu. Můžeme pomoci lidem v Boquerónu - potomkům těch, kterým Zipoli předal svoji hudbu - žít důstojný život, který si zaslouží.